

ne svares på på 6 dage. Og derfor fik hr. Thomas Adelskov et svar, et midlertidig svar om, at det her altså tog lidt tid, fordi vi blev gjort opmærksom på, at her var noget, som vi juridisk var nødt til at bruge lidt kræfter på. Og det er kompliceret.

Så ja, Danish Crown-sagen og SAS-sagen bliver behandlet forskelligt, fordi det er to vidt, vidt forskellige sager.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Kl. 15.55

Spm. nr. S 4197

16) Til integrationsministeren af:

Mette Gjerskov (S):

»Kan ministeren bekræfte, at ministeren til Politiken den 21. april har oplyst, at »Det er vigtigt at vide, at disse børn har præcis de samme rettigheder som andre børn, der bor i Danmark«, og samtidig har henvist til, at børnekonventionen overholdes?«

Mette Gjerskov (S):

Mit spørgsmål er også til integrationsministeren, men det handler om noget andet. Det handler om de forhold, vi nu har set i flere uger i medierne, for børnene af de afviste asylansøgere, som sidder i nogle af vores asylcentre. Det er jo børn, som er særligt udsatte, de bor på meget få kvadratmeter, nogle gange sammen med forældre, der er psykisk syge. I det hele taget er det nogle forhold, som vi ikke ville byde mange andre børn i Danmark.

Derfor har jeg stillet spørgsmål til ministeren om, hvorvidt hun kan bekræfte det, Politiken har citeret hende for, nemlig at det er vigtigt at vide, at disse børn har præcis de samme rettigheder som andre børn i Danmark. Det vil jeg gerne bede ministeren om at svare på.

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Danmark tiltrådte i 1991 børnekonventionen, og Danmark skal hvert femte år afgive beretning til FN om de foranstaltninger, vi har truffet for at virkeliggøre de rettigheder, som er anerkendt i konventionen, og om de fremskridt, der er gjort med hensyn til nydelsen af disse rettigheder.

Jeg er jo bekendt med, at det har været fremme i pressen, at Danmark skulle have problemer med konventionens artikel 39, hvorefter delta-gerstaterne skal:

» ... fremme fysisk og psykisk helbredelse og resocialisering af et barn, der har været udsat for enhver form for forsømmelse, udnyttelse eller misbrug, tortur eller anden form for grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf eller væbnede konflikter. Sådan helbredelse og resocialisering skal finde sted i omgivelser, der fremmer barnets sundhed, selvspekt og værdighed.«

Jeg vil gerne gentage, at asylansøgerbørn har samme rettigheder som alle andre børn i Danmark. Alle asylansøgerbørn tilbydes undervisning, der står mål med den, der tilbydes i folkeskolen. Asylbørnene tilbydes desuden aktivitet, og de har rettigheder til sundhedsbehandling i det omfang, det er nødvendigt. Det gælder både under selve asylsagsbehandlingen og efter et eventuelt afslag på asyl og frem til hjemrejsen.

Den generelle tilsynsforpligtelse efter service-loven omfatter alle børn, herunder også asylansøgerbørn. Hvis en kommune bliver opmærksom på, at et asylansøgerbarn har behov for særlig støtte, er den forpligtet til at iværksætte foranstaltninger efter principperne i reglerne om særlig støtte til børn og unge i lov om social service. Jeg er derfor af den opfattelse, at Danmark overholder alle sine forpligtelser efter børnekonventionen.

Mette Gjerskov (S):

Jeg siger tak til ministeren for svaret, også omkring børnekonventionen.

Det, vi bare skal være klar over, er, at vi jo står i et dilemma i forbindelse med de her mennesker, som ikke kan få asyl, og som heller ikke kan hjemsendes, og som derfor står i et tomrum med et liv på standby i asylcentre i Danmark i årevis.

Det, jeg er interesseret i at finde ud af, er, om vi varetager børnenes tarv på den her måde. Jeg er klar over, at vi sætter asylansøgerne under pres, fordi vi gerne vil sende dem ud af landet, men bliver børnenes tarv varetaget?

Ministeren citerede børnekonventionen, det kan jeg også gøre. I artikel 3 står der, at uanset hvad man gør i forhold til børn, så skal barnets tarv komme i første række.

Mener ministeren, at børnenes tarv kommer i første række, når de bliver sat i Sandholmlejren uden tilstrækkelige faciliteter og på meget få kvadratmeter, uden ret til familieliv, uden mulighed for at fastholde en familiestruktur ved måltider og alle de her ting, som vi nu har set i tv i ugevis?